

Romalılar, Dördüncü Bölüm¹

İbrahim Doğruluğunu Nasıl Sağladı? 4:1-8

- ^{4:1}Öyleyse, beden açısından atamız İbrahim'e ilişkin ne dememiz gerekir?
- ^{4:2}Eğer İbrahim yaptığı işlerden ötürü doğrulukla donatıldıysa, övünmek için bir dayanağı vardır; ama Tanrı'nın önünde övünmek için değil!
- ^{4:3}Çünkü Kutsal Yazı ne buyuruyor? «İbrahim Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı.»
- ^{4:4}İş yapana yaraşan karşılık armağan değil, ücret sayılır.
- ^{4:5}Ne var ki, tanrısızca doğrulukla donatan Tanrı'ya iman eden kişinin yaptığı işler değil, imanı doğruluk yerine sayılır.
- ^{4:6}Davut, işlerini öneme almaksızın, Tanrı'nın doğru saydığı insanın mutluluğunu şöyle anlatır:
- ^{4:7}«Ne mutlu kötülükleri bağışlanan, günahları örtülen kişilere!
- ^{4:8}Ne mutlu Rabbin kendisine günah saymadığı adama!»

İbrahim'in Doğruluğu: Sünnetsiz Durumdayken 4:9-12

- ^{4:9}Öyleyse bu mutluluk yalnız sünnetlileri mi, yoksa sünneti olmayanları da mı kapsar? Çünkü İbrahim'in imanı kendisine doğruluk yerine sayıldı diyoruz.
- ^{4:10}Nasıl oldu da bu böyle sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, yoksa sünnetsiz durumdayken mi? Hayır. Sünnet olduktan sonra değil, tam tersine, sünnetsiz durumdayken sayıldı.
- ^{4:11}İbrahim daha sünnetsizken, sünneti imandan doğan doğruluğun bir damgası, bir simgesi olarak aldı; sünnetsiz olmalarına karşın iman edenlerin tümüne ruhsal baba olsun diye. Böylelikle onlara doğruluk sayılması amaçlandı.
- ^{4:12}Bunun yanısıra sünnetlilere de baba oldu; yalnız sünnetli oldukları için değil, babamız İbrahim'in sünnetsizken taşıdığı imanın izlerinde yürüdükleri için.

İbrahim'in Doğruluğu: Ruhsal Yasadan Önce 4:13-17

- ^{4:13}İbrahim'e ya da soyuna, dünyanın mirasçıları olma vaadi ruhsal yasa aracılığıyla değil, imandan doğan doğruluk aracılığıyla sağlandı.
- ^{4:14}Çünkü ruhsal yasa uyarınca yaşayanlar Tanrı'dan miras alsaydı, iman boşa çıkar, vaat da geçersiz olurdu.
- ^{4:15}Çünkü ruhsal yasa tanrısal öfkeye neden olur. Oysa ruhsal yasanın olmadığı yerde ruhsal yasaya karşı suç da yoktur.
- ^{4:16}Bu nedenle tüm İbrahim soyuna kayra aracılığıyla sağlanması için, vaat imana dayanmaktadır; yalnız ruhsal yasaya bağlı olanlara değil, İbrahim'in imanına bağlı olanlara da. Çünkü o hepimizin ruhsal babasıdır.
- ^{4:17}Kitapta yazılmış olduğu gibi: «Seni birçok ulusun babası kıldım.» İbrahim ölümleri yaşama kavuşturan, var olmayanı var eden Tanrı'nın önünde iman etti.

İman Edenlerin Parlak Örneđi: İbrahim 4:18-25

^{4:18}İbrahim umutsuzluğa karşın umutla birçok ulusun babası olacağına iman etti. Yazılı olduğu gibi: «Senin soyun böyle olacaktır.»

^{4:19}Bedeninin ölü denebilecek durumunu – yaklaşık yüz yaşındaydı – ve Sara'nın çocuk doğuramayacak durumda olduğunu düşündüğünde, imanı sarsılmadı.

^{4:20}Tanrı'nın vaadi konusunda imansızlık edip kuşkuya düşmedi. Tam tersine, imanda güçlenerek Tanrı'ya yücelik sundu.

^{4:21}O'nun vaat ettiđini uygulamaya gücü yettiđine kesinlikle güvendi.

^{4:22}Bu nedenle, imanı kendisine doğruluk sayıldı.

^{4:23}Kaldı ki, «kendisine sayıldı» sözleri yalnız İbrahim için yazılmış değildir.

^{4:24}Bu sözler bizler için de yazılmıştır. Rabbimiz İsa'yı ölüler arasından diriltene iman eden bizler için de iman doğruluk sayılacaktır.

^{4:25}İsa bizim suçlarımız için ölüme teslim edildi ve doğruluğumuz için ölümden dirildi.

4:3 Dođuş (Tekvin) 15:6.

4:6 Mezmur 32:1,2.

4:9 Dođuş (Tekvin) 15:6.

4:11 Dođuş (Tekvin) 17:10,11.

4:17 Dođuş (Tekvin) 17:5; Yeřaya 48:13.

4:18 Dođuş (Tekvin) 15:5.

4:22 Dođuş (Tekvin) 15:6.